

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

K. S.

Cím:

Indonézia művészete

44

Kiállítás a Nemzeti Szalonban

Idő

" 1957 "

Forrás:

Népszabály

Személy

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

A régi Kelet-kutatók kalandos ut-leírásaiban sokat olvashatunk arról a — részben messzesége miatt — csodálatosnak tartott országról, amelynek mintegy 80 millió lakosa Borneó, Szumátra, Jáva és a Celebesz-szigeteken, meg az azok mellett elterülő több mint 15 000 kisebb-nagyobb szigeten él. Xantus János, a múlt századbeli híres magyar utazó is eljutott ebbe a mesés szigetvilágba, és onnan felbecsülhetetlen értékű muzeális gyűjteménnyel jött haza. A Nemzeti Szalonban három hete nyitvatartó Indonézia művészete-kiállítás nyújtott lehetőséget arra, hogy Szukarno indonéz köztársasági elnök magángyűjteményének reprodukciói mellett megismerkedhünk Xantus János Indonéziából származó hagyatékával.

A kiállított képek legnagyobb része mai indonéz festők alkotásai. Vásznaikon ősi népszokások

és táncok elevenednek meg, de egy-két képen megőrik a nemrég lezajlott függetlenségi harc fontosabb állomásait is. A *Menekülő* című kompozíció közöttük a legsikerültebb, de művészi, s egyben nagy hatású, tettezbuzdító *Dullah: A külföldiek kegyetlenke-*

Dullah: Zöldruhás nő.

dése című képe is. — Természeti tárgyú képeiket a színek gazdag változatossága, pazarsága jellemzi, de nem hiányoznak belőlük a bizarr ötletek sem, amint azt *Regig: Békák tánc* című vásznan látjuk. Esetenként megfigyelhető az európai hagyományos festészet hatása is. *Wakidi: Falusi találkozóhely* című képét például a miénkhez közelálló felfogásban és meglepően sajátos európai színhasználatban festette meg. Hasonlóképpen a klasszikus európai festészet hatását figyelhetjük meg *Basuki Abdulla: Harc Sita hercegnőért* nevű festményén.

Mindezek természetesen csak apró jelek és távolról sem csökkentik az indiai, arab és kínai kultúrának az indonéz művészetre gyakorolt többévszázados hatását.

Külön érdemes felhívni a figyelmet a kiállított női portrékra. Nemcsak azért, mert a képanyag jelentős részét ezek alkotják, hanem azért is, mert a mai indonéz festők ezen a téren mélyen a legjobban. A

kiállításon látható női portrék mindegyike a jelenlegi és a régi indonéz festészet legszébb darabjai

Az ősről készült torz faszobor.

között foglal helyet. Nagyon szépek *Basuki Abdulla, Trubus S., Sudarso* és *Dullah* művei, bár meg kell mondanunk, hogy némiképp érezhető rajtuk a női arcok idealizálása.

A kiállítás másik, nem kevésbé értékes részét régi, a mi szemünknek furcsa, torz faszobrok, Borneó szigetén használatban volt hadiszerszámok, különféle közhasználatú tárgyak, fából faragott, bordás ütőhangszer, káprázatos színekben pompázó szóttesek alkotják. Érdekességnek számít a látóval közölt a Távolság-Kelet egykori dajak törzseinek emberhajjal „erősített” pajzsa, a mérgezett hegyű nyílak, a mi szarvágónkra emlékeztető kardok, vagy a nálunk kevésbé ismert, sajátos indonéz árnyjátékok figurái.

Az Indonézia művészete-kiállítás új színfolt Budapest kulturális életében. A látogatók nagy tábora nevében is köszönet érte mindazoknak, akik hozzájárultak a sikeréhez.

K. S.